

Egenlige Pensioner til Embedsmænd, beregnede alene efter Tjenestetid	5 387 000 Rb.
Ventepenge for 5 Aar med de dem afløsende Pensioner	1 294 000 —
Pensioner til Embedsmænd, der ere komne til Skade i Tjenesten	192 000 —
Dommerpensioner efter Grundloven	218 000 —
Pensioner til Enker	1 587 000 —
Understøttelser til Børns Dragelse	92 000 —
Salt for 13 Aar	8 770 000 Rb.

Hvis man, istedetfor som her at lægge en Rentefod af 4 pCt. til Grund for Livrenteberegningen, vilde anvende Livrenteanstaltens (paa $3\frac{1}{2}$ pCt. baserede) Tarif, maatte den heranførte Sum forhøies med 376 000 Rb., altsaa til 9 146 000 Rb. Dette sidste Tal (eller gennemsnitlig 703 500 Rb. aarlig) angiver altsaa den Sum, for hvilken Statskassen ved i Livrenteanstalten at købe Livrenter for de Paagjældende kunde for bestandig have frigjort sig for alle i de nævnte 13 Aar indtraadte Pensioner, Ventepenge og Børneunderstøttelser, som efter de gjældende Pensioneringsregler overhovedet kunne tilstaaes uden Bevilling ved særlig Lov — alene med Undtagelse af Ministerpensioner og Tilskud til Præsters og Præsteenters Pensionering. Til at beregne Livrenteværdien for disse sidstnævnte Pensions-tilskud mangler det fornødne Materiale, og for at give en Forestilling om deres Betydning maa man derfor indskrænke sig til nedenfor at angive de Beløb, som dertil ere medgaaede i sidstafvigte Finantsaar 1868—69, paa hvis Størrelse der ikke er nogen Grund til at antage, at Tilfældigheder skulde have haft nogen kjendeligere Indflydelse. Hvad dernæst angaaer Ministerpensioner, som ogsaa bør medtages her, fordi de ere hjemlede i Pensionsloven af 24. Febr. 1858, hvormed den tilsvarende midlertidige Bestemmelse i Forsatningsloven af 2. Octbr. 1855 maa sammenstilles, følger det af Forholdets hele Natur, at en Livrenteberegning som den ovenanførte ikke vilde kunne bidrage til et Skjøn med Hensyn til lignende

fremtidige Forhold, som i altfor høi Grad ville afhænge af blotte Tilfældigheder. For imidlertid ikke her at lade denne Pensionspost staae hen uden noget Tal, anføres ligeledes for disse Pensioners Vedkommende, hvad dertil er medgaaet i Finantsaaret 1868—69, hvilket kun er nogle Hundrede Rb. mindre end det højeste Beløb, der i noget Finantsaar er medgaaet.

Disse i Finantsaaret 1868—69 medgaaede Pensionsbeløb ere:	
Ministerpensioner, bevilgede efter	
2. Octbr. 1855	52 000 Rb.
Tilskud til Pensionering af Præster i Kongeriget	17 200 —
Tilskud til Præsteenters Pension	11 900 —
Understøttelser til Præsters Børn	3 400 —

talt medgaaet i 1868—69	84 500 Rb.
Desuden til Pensioner af særlige	
Sønds, aarligt Beløb	c. 52 000 —

Naar man af de foranførte Summer vil drage en Slutning med Hensyn til Fremtiden, maa Forudsætningen være, at de nu gjældende Pensionsregler ville komme til Anvendelse paa Forhold, der i det Bæselste svarer til dem, der fandt Sted i de angivne 13 Aar; og skjøndt disse netop ere valgte som de, hvori Forholdene i Hovedsagen kunne betragtes som normale, er det dog deels bemærket, deels af sig selv isinefaldende, at nogle mere underordnede af de opførte Poster ere for stærkt afhængige af Tilfældigheder, til at de her kunne have nogen virkelig Betydning, og selv om den temmelig betydelige Post for Ventepenge gjælder i en ikke ringe Grad det Samme, medens det dog her, som ovenfor sleet, kan paavises, at det valgte Tidrum har medført en langt større Byrde end der kan ventes af Fremtiden. Dette sidste er ogsaa, skjøndt af andre Grunde, Tilfældet med selve Hovedposterne (Pensioner til Embedsmænd og deres Enker), idet de Forhold, hvorpaa Pensionsreglerne skulde virke, have undergaaet og endnu kunne forudsæes at ville undergaae betydelige Forandringer, som maa virke i den nævnte Retning. Disse deels stedfundne, deels yderligere forestaaende Forandringer ere de betydelige Indskrænkninger i Antallet af de